

53.

17. 5. 1921

Steiner är söt, söt, och rar, rar. När jag tänker mig hans huvudforms
levande, får jag en sådan ömtan med honom för att jag alltid
hugger på honom och misstänker honom. Har kuggit så illa på
honom i mina tankar, det dot med "Meister Jesus" i Lukasförklaringen
ville jag inte kunna svälja, det var en alltför tyvets grada
Var gång jag tar fram hans porträtt känner jag en stark antipati,
misstankar vakna hos mig. Och det gör mig så innerligen roligt
om honom för dessa misstankar. Detta lemnar med
motviljan uppträder var gång och jag har inte förklarat
mig det. Känner du något liknande då du såg honom
liva levande? Kom hit, våren är så vacker.

Det är så sorgligt med Konstads flyktingarna. De få 400 gr.
Vetebröd om dagen och en tunn soppsoppa flott och grynet. Har talat

med personer som varit där och delat ut gävor. 4500 människors
djupaste elände. Man skäms att äta, man skäms att ligga i sin
säng. Då man hämtas mat till ^{dem} glänsa deras ögon, de är så glada
att få något i magen. En gång delades ägg ut åt barnen, mödrarna
sade: lyckliga barn som få äta ägg. De är dock
glada att de får vara här där ingen dödar dem. De är till
största delen varken bolscheviker eller kontra bolscheviker, men
tillförlig befolkning som dragits med i kändelse. Om
det fanns en kvinna som stannat här i landet, skulle
hon göra något för dem. Dessa flyktingar lasta på mitt
samvete, jag får icke ett ögonblicks ro för dem. Allt
detta namnlösa elände borde ses och skildras så att
medlidande hjärtan skulle förtärma sig över dem. Den ryske
prästen får ~~och~~ det hörbär, han brukar berätta om dem.